

[Friis-Skotte.]

Men saa vil jeg samtidig sige til den højtærede Finansminister, at jeg ikke forstaaer, at han som den erfarne Mand i Lønnings-sager, han utvivlsomt er, har kunnet give sit Minde til den Skrivelse, som Ministeren har tilsendt de paagældende Organisationsformænd, eller tilladt, at et saadant Spørgsmaal løses for en enkelt Tjenestemandsklasses Vedkommende og i det hele taget løses uafhængigt af en almindelig Revision af Tjenestemandsløven.

Hvis den højtærede Minister vil henvise til, at det her drejer sig om et gammelt Spørgsmaal, som i flere Aar har beskæftiget Regeringen, og hvori ogsaa Lønningsudvalget ved Samraad har været inddraget, saa er dette jo nok rigtigt, men Spørgsmaalet er saa gammelt, at det fandt en ogsaa fra Organisationernes Side tiltraadt Løsning ved Tjenestemandsløven af 1919 gennem det særlige Trøstetillæg, som da blev givet specielt til Assistenten indenfor Trafik- og Toldetaten. Den højtærede Minister ved maaske ogsaa, at det hidtil eneste Svar paa Organisationernes Ansøgning om kunstigt Avancement gennem Oprettelse af en Overassistentstilling er givet af mig som Minister i 1926, idet jeg henviste dette Spørgsmaal til Overvejelse under en kommende almindelig Lønningsrevision, det eneste Sted, hvor et saadant Spørgsmaal i Virkeligheden kan finde en vel afbalanceret Løsning, og hvor Konsekvenserne kan overses. Siden da er der kun for Post- og Telegrafvæsenets Assistenten sket nogen Forværrelse i deres Avancementsforhold, nemlig ved disse to Etaters Sammenlægning i Fjor, og hvis man vilde have begrænset sin Virksomhed til en midlertidig Hjælpeaktion indenfor denne nu sammendragne Etat, vilde det maaske — jeg siger maaske, thi det vilde jo afhænge af den Form, det havde faaet — have kunnet lade sig gøre uden videre Konsekvenser. At der nemlig er Konsekvenser i det foreliggende Spørgsmaal, vil den højtærede Finansminister sikkert ikke kunne benægte. Det, Regeringen proklamerer i det bebudede Forslag, er jo Retten til Avancement ud over Bundklassen, endda indenfor en vis Aarrække, den paagældendes Kvalifikation selvfolgelig forudsat. Kan dette Avancement ikke naas igennem de naturlige Avancementsstillinger gennem Etaten, skal det ske ved Oprettelsen af en kunstig Avancementsklasse, til hvilken de paagældende saa efterhaanden henføres. Jeg skal her slet ikke udtale mig imod denne Tanke, det har jeg heller ikke gjort tidligere, men at der er

Konsekvenser her, Konsekvenser, saa det forslaaer noget, for alle andre Bundklasser indenfor Tjenestemandstanden og ogsaa udenfor de store Etater, vil Ministeren jo neppe kunne bestride. Man behøver blot at læse Betænkningens Bilag 22, som ogsaa den ærede Ordfører nævnte. Her rykker nu 14 Tjenestemandforeninger udenfor de store Etater frem og kræver at faa det Trøstetillæg, som de store Etaters Tjenestemænd fik i 1919. Det er jo ogsaa et gammelt Krav, lige saa gammelt som selve Tjenestemandsløven. Det er stadig dukket op, men ogsaa stadig blevet henvist til en kommende almindelig Lønningsrevision. Foranledningen nu er Rygter i Pressen om en ny Overassistentstilling, og det er vel i saa Fald ogsaa noget, som er ganske uafviseligt. Men ogsaa indenfor de store Etater, endog indenfor de Foreninger, hvis Formænd har faaet Ministerens skriftlige Løfte for Assistenternes Vedkommende, er der jo Konsekvenser. For at nævne Jernbaneforeningen, saa er der indenfor denne repræsenteret Bundklasser, hvis Indehavere — det maa man indrømme — er daarligere stillet end Assistenterne med Hensyn til Avancement. Hvor mange indenfor Statsbanernes Tegnerklasse naar at blive Overbanemester, end sige indenfor et bestemt Aaremaal? Eller Statsbanernes Søfartspersonale, Styrmand og Maskinassistenter, for hvor mange af disse har Avancementsforholdene ikke udviklet sig uheldigt? Og nu vil Lille Bælts Broen jo yderligere forrykke Avancementsforholdene til Ugunst for disse. Hvad maa der ikke gøres indenfor disse Bundklasser, naar Konsekvensen skal drages af det Princip, der er fremholdt?

Og ser vi paa Funktionærklasserne indenfor de store Etater, saa viser selve det foreliggende Forslag til Normeringslov, hvorledes man ved Nedskæringer i Avancementsstillingerne forringer de derværende Bundklassers Avancementsmuligheder. For alene at holde os til Statsbanerne ser vi, hvorledes Antallet af Overportører af 1. Grad altsaa Portørklassens Avancementsmuligheder, nedsættes med hele 39 for det kommende Aar, hvorledes Antallet af Pakmestre, Togbetjentenes Avancementsklasse, nedsættes med 10, hvorledes Antallet af Baneformænd, Bane- og Telegrafnæstformændenes Avancementsklasse, nedsættes med i alt 100, hvad der betyder en fuldstændig Ødelæggelse af Bane- og Telegrafarbejderes Avancementsforhold for lange Tider. Vi ser ligeledes af Betænkningen, hvorledes de 194 Avancementer til Lokomotivførerstillingen, som ved Overenskomst i 1925, tiltraadt af Folketingets Lønningsudvalg,